

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

Ławnik SN Radosław Jeż

Protokolant starszy inspektor sądowy Marta Brzezińska

w sprawie obwinionego prokuratora Prokuratury Okręgowej w [...] X. Y., na rozprawie w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 5 lutego 2026 r., w przedmiocie odwołania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt [...] na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (dalej powoływana jako: ustawa Prawo o prokuraturze)

postanowił:

odwołanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego pozostawić bez rozpoznania.

Tomasz Demendecki Paweł Wojciechowski Radosław Jeż

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w [...] X. Y. został obwiniony o to, że:

w dniu 28 listopada 2019 roku w [...], będąc prokuratorem Prokuratury Okręgowej w [...], uchybił godności urzędu poprzez naruszenie obowiązków określonych w § 2 pkt 2 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej Prokuratorów przyjętego w dniu 12 grudnia 2017 roku przez Krajową Radę Prokuratorów w związku ze sporządzeniem pisma z dnia 28 listopada 2019 roku skierowanego do Prokuratora

Okręgowego w [...], w którym w sposób nieuprawniony ocenił decyzję Naczelnika I Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w [...] - prokuratora R. G. o zarejestrowaniu przekazanego przez Prokuraturę Regionalną w P. do dalszego prowadzenia, postępowania o sygn. [...] Prokuratury Okręgowej w P. w rejestrze „Ko” Wydziału I Śledczego, stwierdzając bezpodstawnie, że niezarejestrowanie powyższej sprawy, należącej do kategorii spraw długotrwałych, w repertorium „Ds.” na celu miało niewykazanie jej w półrocznym sprawozdaniu statystycznym, a przez to, że prokurator R. G. naruszył § 36 Zarządzenia Nr 48/15 Prokuratora Generalnego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów oraz innych działów administracji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, co było niezgodne z prawdą, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze.

Orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt [...]:

I. uniewinniono obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 166 ustawy z Prawo o prokuraturze kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Odwołanie od powyższego rozstrzygnięcia wniósł Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego, który zaskarżył je w całości na niekorzyść obwinionego, podnosząc:

- obrazę przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 i 92 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze, poprzez całkowicie dowolną i jednostronną ocenę materiału dowodowego, bez uwzględnienia przy wydawaniu orzeczenia wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów istotnych z punktu widzenia odpowiedzialności obwinionego, bez uwzględnienia przy wydawaniu orzeczenia wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co skutkowało uznaniem zeznań R. G., M. C. i J. K., w zakresie intencji przyświecającej obwinionemu podczas sporządzania oświadczenia, jako niewiarygodnych, oparciu ustaleń faktycznych na podstawie wyjaśnień obwinionego i w konsekwencji uniewinnieniu X. Y. od popełnienia zarzucanego mu wnioskiem o

rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przewinienia dyscyplinarnego z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na wyrażeniu poglądu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do uznania za udowodniony faktu popełnienia przez X. Y. przewinienia dyscyplinarnego z w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze, podczas gdy dowody te i wynikające z nich ustalenia prowadzą do wniosku, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu deliktu dyscyplinarnego polegającego na uchybieniu godności urzędu w związku ze sporządzeniem pisma z dnia 28 listopada 2019 r.

Formułując powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uznanie obwinionego za winnego czynu opisanego we wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze i wymierzenie mu za ten delikt dyscyplinarny kary dyscyplinarnej nagany.

Pismem z dnia 25 czerwca 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) Rzecznik Dyscyplinarny Prokuratora Generalnego cofnął odwołanie wywiedzione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego.

Pismem z dnia 28 stycznia 2026 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego poparła stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego o cofnięciu odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie wywiedzione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego należało pozostawić bez rozpoznania wobec skutecznego jego cofnięcia.

Odnotowania wymaga, iż k.p.k. nie zawiera przepisu, który ustanawiałby regułę w kwestii odwołałości czynności procesowych stron. Sąd Najwyższy

aprobuje natomiast pogląd, że oświadczenia woli uczestników procesu mogą być cofnięte do czasu ich załatwienia, o ile ustawa nie wprowadza ograniczenia w tej mierze lub nie występują okoliczności uniemożliwiające odwołanie czynności (zob. S. Śliwiński, Proces karny przed sądem powszechnym. Zasady ogólne, Warszawa 1948, s. 430, W. Daszkiewicz, Proces karny. Część ogólna, Poznań 1996, s. 237, I. Nowikowski, Zagadnienie odwołałości czynności stron w projekcie kodeksu postępowania karnego, w: T. Bojarski, E. Skrętowicz (red.), Problemy reformy prawa karnego, Lublin 1993, s. 322 – 323, B. Janusz – Pohl, w: P. Wiliński (red.), Polski proces karny, Warszawa 2020, s. 184 – 187).

Trafnie w literaturze wskazuje się bowiem, że „brak w k.p.k. przepisu ogólnego, przewidującego regułę odwołałości, nie jest przeszkodą do przyjęcia owej reguły w odniesieniu do czynności procesowych stron, polegających na składaniu oświadczeń woli. Kwestię odwołałości tych czynności należy łączyć z fakultatywnością jej dokonania przez stronę. Tylko w sytuacji, gdy uczestnik procesu korzysta z autonomii woli w zakresie podjęcia decyzji odnośnie do dokonania czynności, jest on władny uchylić się od skutków czynności, bowiem do jej przedsięwzięcia nie był zobligowany przez prawo procesowe. Jeżeli dokonanie czynności przez stronę byłoby w konkretnej sytuacji obligatoryjne, to wówczas w zasadzie nie byłoby możliwości cofnięcia czynności” (zob. I. Nowikowski, Odwoływalność czynności procesowych stron w polskim procesie karnym, Lublin 2001, s. 57).

W realiach niniejszej sprawy wskazać trzeba, iż stosowane odpowiednio - mocą art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze - w postępowaniu dyscyplinarnym dotyczącym prokuratorów przepisy k.p.k. zawierają unormowanie art. 431 k.p.k. zezwalające na cofnięcie środka odwoławczego. Przepis art. 432 k.p.k. podaje natomiast przeszkody do skutecznego cofnięcia środka odwoławczego (art.439 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k.).

Zważywszy, iż pismem z dnia 25 czerwca 2024 r. Rzecznik Dyscyplinarny Prokuratora Generalnego na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. cofnął odwołanie wywiedzione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego, co zostało jednocześnie poparte przez Zastępcę

Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego, powyższa dopuszczalna czynność procesowa, przy jednoczesnym niestwierdzeniu przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. i w art. 440 k.p.k., skutkowałą rozstrzygnięciem jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[M. T.]

[r.g.]

Tomasz Demendecki Paweł Wojciechowski Radosław Jeż